

boues, & quæ reliqua sunt alia: sentitq; de illis, quasi de horto quodam bona fide ad colendum suscepto, cuius non solum frugiferæ arbores, sed & quæuis plantæ, quantumuis recentes, magna cura & diligetia aluntur & coluntur. Saul diuerso erat ingenio. Rapiebat ille quæ populi erant, & seruis suis dabat.

OBSER. *Bene illi populo, qui sic habet.* Quæritur hoc loco, quomodo terrenis istis ac fluxis bonis Propheta felicitatem adscribat? *Respondeo:* Quemadmodum miserum est, & cælestis plagæ indicium, vbi & liberi nostri, & substantiæ, & pecora, & agri, &c. miserè habent, vastitate, fame ac peste omnia disipantur, & cuncta clamore eiulatu replentur: sic vice versa felicitatis genus, & benevolentia Dei argumentum est, vbi in populo Dei omnia sic sunt comparata, sicut hic à Propheta canuntur. Sed hac de re vide Psal. 81. versu vlt. & Psal. 112. versu 2.

Bene illi populo, cuius Deus est Dominus. Admonemur hac particula, non esse veræ felicitatis caput, fontem, & summam in ea rerum prosperitate, quam Israël appretatus est: sed in hoc sitam, quod Dominus ille fons bonorum omnium Deus noster esse dignatur. Hinc est vera vita, & salus & felicitas sempiterna. Hac consideratione excitamur, vt non à terrenorum bonorum facultate, sed à solo Deo nostro pendeamus: tantumq; nos felices esse sciamus, quantum benevolentia & gratia illius sumus participes.

PSALMVS CXLV.

ARGVMENTVM PSALMI.

Habet hic Psalmus generalem operum ac mirabilium Dei celebrationem, quibus bonitas, clementia, misericordia, & potentia illius declarantur.

HYMNVS DAVIDIS.

LAUDABO te Deus meus rex, & benedicam nomini tuo in seculum & semper.

VERS. I.

2. Per singulos dies benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in seculum & semper.

3. Magnus Dominus & laudatus plurimum, & magnitudinis eius nulla est peruestigatio.

4. Generatio ad generationem laudat opera tua, & potentiam tuam indicant.

5. Splendorem gloriæ potentiæ tuæ, & verba mirabilium tuorum commentabor.

6. Et robur terribilium factorum tuorum loquuntur, & magnitudinem tuam **B** narrabo.

7. Memoriam multæ bonitatis tuæ eructant, & de iustitia tua cantant.

8. Clemens & misericors Dominus, tardus ad irascendum, & magnificus benignitate.

9. Bonus Dominus omnibus, & miserationes eius super omnia opera eius.

10. Celebrat te Domine, omnia opera tua, & qui participes sunt benignitatis tuæ, benedicunt tibi.

11. Gloriam regni tui dicunt, & fortitudinem tuam loquuntur.

12. Ostendendo filiis hominum fortitudinem tuam, & gloriam splendoris regni tui.

13. Regnum tuum regnum omnium seculorum, & dominium tuum in omni generatione & generatione.

14. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, & benignus in omnibus operibus suis.

15. Sustentat Dominus omnes eos qui corrunt, & erigit omnes depressos.

16. Oculi omnium in te sperant, & tu das illis escam in tempore suo.

17. Aperis manum tuam, & satias quicquid viuit pro voluntate.

18. Iustus Dominus in omnibus vijs suis, & benignus in omnibus operibus suis.

19. Propè adest omnibus inuocantibus se, omnibus qui inuocant ipsum in veritate.

20. Voluntatem timentium se facit, & clamorem eorum exaudit, ac seruat eos.

21. Custodit Dominus omnes diligentes se, & omnes impios perdet.

22. Laudem Domini loquetur os meum, & benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum & semper.

LECTIO. *Et magnitudinis eius nulla est peruestigatio.* Ebr. est אין הקר. Græc. & vulg. Lat. Nō est finis. Sic legit Felix Hieron. Non est inuentio. Sic & Iustin. Pagn. Non est inuestigatio. Camp. Vi nemo perferuari possit illam.

Vers. 3.

Vers. 5.

Splendorem gloriæ potentiæ tuæ. Ebr. חדר לברד הודך. Græc. & vulg. Lat. Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquitur. Hieron. Decorem gloriæ magnitudinis tuæ. Iustin. Decorem gloriæ laudis tuæ. Pagn. Decorem gloriæ potentiæ tuæ.

Et verba mirabilium tuorum commentabor. Ebr. est ודברי נפלאותיך אשבחה. Græc. & vulg. Lat. Et mirabilia tua narrabunt. Hieron. Et verba mirabilium tuorum loquar. Sic & Felix & Iustin. Pagn. Et res mirabilium tuorum meditabor.

Et ma

Et magnitudinem
Fidelis Dominus
considerari illum.
et ordinem & n
a littera non. Cū
penatur, quod in
vero simile sit ex
והוא כבוד
penitus sui.
Esaias quiequ
Abraham est, Et
vbi legitur dicitur
discrepant.
Eratibo te Deu
tis, quod ad lau da
quod hoc sit Psal
Laudabo te Domine
nec cum subijcit:
In singulis dies ben
ria, quod exaltare
Magni omniu
Psalmi proposuit
laudat plurimum.
modū, nec finē e
Generatio ad gen
primū id illis tr
tu. Sic intelligen
modum: Vniue
quam omnium a
Quilibet ætas p
tu, vt ætas præc
tuæ pœtorum. C
ipsi viderunt & c
est, quando maiō
inque videtur, v
dere, quo intelli
Dei luce dentia
no illa obleruet
Et potentiam tu
dant verbis, sed
celebranda adm
Splendorem glo
tu. Saluo alioru
modum glorios
re voluero, quic
quodammodo c
Videtur aute
loquar: sed loquar
norum commenta
te ociose sit pos
& vulg. Lat. sic lo
tuæ, & de verbi
storum tuorum
riam, & de iustit
Clemens & mi
est, quod ista in
sien canunt, quo
omnibus, & qui
mānt, & de iust
& 9. consequen
Celebrant te De
boit, quod Dom
illastra, vt nullē
(והוא) homin
n. Deinde subij